

Verslag Proefsleuven Schelpweg 8

Geachte heer Huibrechtse,

Vorige week hebben we drie proefsleufjes gegraven langs de oostrand van het plantsoen ten westen van het perceel van het voormalige KPN-gebouw, waar nieuwbouw is gepland. Het doel van het graven van de sleufjes was om vast te stellen of in de ondergrond van het plantsoen nog begravingsresten van de oude begraafplaats alhier aanwezig zijn en zo ja, of deze resten bedreigd worden door het plan om langs de oostrand van het plantsoen ten behoeve van de nieuwbouw een damwand te slaan.

In het zuidelijke sleufje ter hoogte van de aldaar aanwezige grafsteen en het sleufje halverwege de oostrand van het plantsoen kon dezelfde observatie gedaan worden. Op een diepte van ca. 1,05 m onder huidig maaiveld tekent zich duidelijk de contour van de grafkist af (tussen 1 en 3 meter vanaf de perceelgrens). Van de kist is alleen de onderste plank fragmentarisch bewaard gebleven, omdat deze net onder de grens van het grondwaterniveau ligt / lijkt te liggen. Menselijk botmateriaal lijkt vrijwel volledig vergaan. In het sleufje halverwege de oostrand zijn nog fragmentarisch bewaard gebleven resten van een schedel waargenomen.

In de meest noordelijke sleuf is de situatie iets anders. Hier is ook op 1,05m - mv voor het eerst het hout van twee grafkisten zichtbaar. Het sleufje bevond zich tussen twee begravingen, zodat in elke lange profielwand een halve begraving werd aangesneden. Op ca. 1,10 m -mv is van het zuidelijke graf op menselijk bot gestoten. Het botmateriaal is hier op deze locatie wel goed bewaard. Op ca. 1,25 m -mv bevond zich de onderplank van de grafkisten. De grafen lagen ook hier tussen 1 en 3 meter vanaf de perceelgrens. Het algemene beeld lijkt dat men een grafkuil heeft gegraven tot op het niveau van het grondwater. Daar is men gestopt, omdat graven onmogelijk werd en heeft men de kist neergelaten. Waarom van het graf in het noordelijke sleufje het bot wel bewaard is gebleven is niet geheel duidelijk. Het kan zijn dat het om een relatief laat graf al moet men het graf in het zuidelijk sleufje daar ook toe rekenen. Op de grafsteen staat namelijk dat daar Jan van Sluijs in 1897 is begraven. De begraafplaats is als zodanig in gebruik geweest tussen ca. 1830 en ergens in het begin van de 20e eeuw. In ieder geval moet rekening worden gehouden met meer goed bewaarde graven.

Het gevolg is wel dat het plaatsen van de damwand en het uitgraven van de bouwkuil, in ieder geval al in deze zone gepaard moet gaan van archeologisch onderzoek. In overleg moeten we hier de meest geschikte vorm voor vinden. **Een optie is om in de strook waar de damwand geplaatst moet gaan worden eerst tot een diepte van 1,30 m - mv een sleuf archeologisch op te graven en de aanwezige begravingen te documenteren.** Hier is dan wel rekening te houden met werken onder grotere wateroverlast. Een andere

optie is bijvoorbeeld om de damwand op ca. 3,20 m vanaf de perceelgrens te plaatsen, zodat de meeste graven niet door de midden gekliefd worden. Vervolgens kunnen dan aan de binnenzijde van de damwand de begravingen opgegraven worden. Ook over de insteek, vraagstelling en doelstelling van het onderzoek moeten we overleg voeren.

Zoals eerder besproken dient nog een bureauonderzoek met controleboringen uitgevoerd worden ten behoeve van de ontwikkeling van het voormalige KPN-gebouw. Afhankelijk van de resultaten van dit vooronderzoek, kan ook gekeken worden in hoeverre de opgraving van de begravingen hierin opgenomen kan worden.

Heeft u verdere vragen hierover, dan beantwoord ik deze graag.

met vriendelijke groet,

Bernard Meijlink

Walcherse Archeologische Dienst

bhfm.meijlink@veere.nl / b.meijlink@middelburg.nl / 06-52552925